

Yaşayan Bir İman

Yakup Mektubu üzerine
kişisel çalışma notları

İçindekiler

Giriş	1
Yakup Mektubu	3
Bölüm 1: İman Nedir?	11
Bölüm 2: Günaha Karşı Nasıl Mücadele Ederiz?	23
Bölüm 3: Diline Hakim Ol!	37
Bölüm 4: Önce Diğer İnsanları Düşünün!	49
Bölüm 5: Öyleyse Tanrı Vardır	65

Giriş

Bu kitap Hristiyan olduktan sonra yaşamınızı nasıl sürdüreceğiniz konusunda bilgi vermektedir. Kitap, Yakup adlı bir kişi tarafından Kutsal Kitap'ta Yeni Antlaşma'ya dayalı olarak yazılmıştır. Yakup'un bildiri ve öğretileri tüm zamanlar için geçerlidir. Sözleri, yaklaşık iki bin yıl önce bunları yazarken olduğu gibi bugün de insanlara yardımcı olmaktadır.

Beş bölümün her biri, yıldız (*) işareti ile belirlenmiş bir hedef listesi ile başlamaktadır. Bu hedefler, sizin her bölümde ne öğreneceğinizi belirtmektedir.

Bir Hristiyan olarak nasıl düşüneceğiniz, nasıl konuşacağınız ve nasıl işleyeceğiniz hakkında daha iyi öğrenmeniz için Tanrı size yardım etsin.

Mesih İsa, Romalı bir askerin imanı hakkında konuşuyor.

Yakup Mektubu

Bölüm 1

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

² Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. ³ Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. ⁴ Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.

⁵ İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. ⁶ Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷⁻⁸ Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.

⁹⁻¹⁰ Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi

kır çiçeği gibi solup gidecek. ¹¹ Güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

¹² Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. ¹³ Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. ¹⁴ Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. ¹⁵ Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

¹⁶ Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! ¹⁷ Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. ¹⁸ O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirişiyle yaşama kavuşturdu.

¹⁹ Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun. ²⁰ Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz. ²¹ Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.

²² Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.

²³ Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. ²⁴ Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.

²⁵ Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.

²⁶ Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. ²⁷ Baba

Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

Bölüm 2

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın. ²⁻⁴ Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirliliği içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? ⁵ Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? ⁶ Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? ⁷ Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?

⁸ "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyararak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. ⁹ Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz. ¹⁰ Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur. ¹¹ Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun. ¹² Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın. ¹³ Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

¹⁴ Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylese, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu

kurtarabilir mi? ¹⁵⁻¹⁶ Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, “Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim” der, ama beden gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? ¹⁷ Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

¹⁸ Ama biri şöyle diyebilir: “Senin imanın var, benimse eylemlerim.” Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. ¹⁹ Sen Tanrı’nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! ²⁰ Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?

²¹ Atamız İbrahim, oğlu İshak’ı sunağın üzerinde Tanrı’ya adama eylemiyle aklanmadı mı? ²² Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı.

²³ Böylelikle, “İbrahim Tanrı’ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı” diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim’e de Tanrı’nın dostu dendi. ²⁴ Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. ²⁵ Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?

²⁶ Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

Bölüm 3

3 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın. ² Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. ³ Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. ⁴ Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.

⁵ Bunun gibi, dil de beden küçük bir üyesidir, ama

büyük işlerle övünür.

Düşünün, küçük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. ⁶ Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. ⁷ İnsan soyu, her tür yabani hayvanı, kuşu, sürüngen ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. ⁸ Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür. ⁹ Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. ¹⁰ Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹ Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? ¹² Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

¹³ Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir. ¹⁴ Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. ¹⁵ Böylesi "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliştir. ¹⁶ Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır. ¹⁷ Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce pak, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur. ¹⁸ Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.

Bölüm 4

4 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşı tutkularınız değil mi? ² Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. ³

Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz. ⁴ Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder.

⁵ Sızce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler." ⁶ Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor:

"Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder."

⁷ Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır. ⁸ Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahdan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. ⁹ Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.

¹⁰ Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.

¹¹ Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılasan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun. ¹² Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?

¹³⁻¹⁴ Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. ¹⁵ Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız" demelisiniz. ¹⁶ Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

Bölüm 5

5 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. ² Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir. ³ Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. ⁴ İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti. ⁵ Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz. ⁶ Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.

⁷ Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! ⁸ Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. ⁹ Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor. ¹⁰ Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. ¹¹ Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.

¹² Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. "Evet" iniz evet, "hayır" ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.

¹³ İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin. ¹⁴ İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyaçlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. ¹⁵ İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır. ¹⁶ Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin valvarışı

çok güçlü ve etkilidir. ¹⁷ İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. ¹⁸ Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.

¹⁹⁻²⁰ Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.